



Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

302.811

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím

Találkahely a templom mellett.

Forrás:

Magyar nő

Pp.

1913 VIII/27

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

351.764

"1913"

Találkahely
a templom mellett.

Arra van rendszabály, hogy iskolától templomtól bizonyos távolságban nem szabad korcsmát nyitni. Hát arra miért nincsen rendszabály, hogy a templommal egy házban nem szabad találkahelyeket berendezni? Valószínűleg azért nincsen rendszabály, amiért Romában nem volt törvény az apagyilkosság ellen. Tudniillik senki sem gondolt arra, hogy ekkora bűn és ekkora erkölestelenség elképzelhető. Eddig nem is volt ilyesmire példa azonban egy egyszerű és szürke polgári perrel kapcsolatban most kipattant egy olyan botrány, mely azt bizonyítja, hogy Budapesten még ez is lehetséges.

Van Budapesten egy furcsa templom, mely kívülről senki sem sejtí az istenház. A Rákóczi-uton áll az ugynevezett Luther-udv

négyszintes hatalmas bérpalotája, melynek frontja négy utcára néz. Ennek a bérpalotán az udvarán áll a budapesti tót ágostai evangélikus egyháznak a temploma és iskolája. Bérkaszári és templom egy sajátos szerződés alapján kerültek egymással ilyen különösen közösködő intim viszonyba. A hatalmas és értékes telek budapesti tót ágostai evangélikus egyház tulajona. Az egyház sok esztendő előtt egész 1952. é bérbe adta a telket egy magán embernek azzal kikötéssel, hogy azt bérházzal beépítheti, 1952. a bérkaszári hasznait élvezheti, azzal a feltétellel, hogy a telken templomot és iskolát épít

tot evangélikus egyháznak. Fölépült a templom is, az iskola is, a bérkaszári is. A bérkaszáriának hat kapuja van a négy utcára és templom időben mind a hat ajtón keresztül járulnak a hívek az istentiszteletre.

Ez a polgári pör, mely most folyik az egyik budapesti járásbíró előtt, lerántotta a leplet arról, hogy a hat kapun éppen istentisztelet ideje alatt nem csak a kegyes hívek szoktak egybeseregleni, hanem azok a könnyűvérű kis nők is, akik titokban járnak a bűn ösvényén, a fényes napvilágon azonban mint tisztességes asszonyok szeretnek szerepelni. Éppen arra jó az a ház, amelynek hat kapuja van és amelynek udvarán templom is van, hogy minden gyanu fölött álljanak, amikor az utcáról befordulnak oda, ahol olyan asszonyságok, akiknek rendőrileg szerzett engedélyük van erre, alkalmat adnak nekik arra, hogy pénzes urakkal találkozzanak. Az a lakó, aki gyanútlanul vette ki ebben a kegyes házban a lakást, már az első napokban megdöbbenve vette észre azt, hogy milyen helyre került és azért indította meg ezt a pert, hogy szabaduljon a bérlettől a lakbérleti szabályoknak ama rendelkezése értelmében, mely szerint senki sem tartozik tünni azt, hogy a házban, melyben családjával együtt lakást bérelt, ilyen büntények legyenek. A lakó elvesztette a pert, azon az alapon, hogy a találkahelyek a háznak a másik oldalán vannak és a könnyűvérű kis nők nem azt a kaput használják, mely alatt az ő nevök is ki van a lakótáblán függesztve. Azonban azt a bíróság már mint beigazolt tényt leszögezte, hogy abban a házban, melyet a nagy reformátor nevével ismer egész Budapest, melynek az udvarán temploma és iskolája van az

egyik budapesti protestáns egyháznak, nem kevesebb, mint három olyan találkahely van, amelyet a rendőrség engedélyezett és amelyik állandóan a rendőrség felügyelete alatt áll.

És ez az, aminek az olvasása után megáll az ember esze. Hogyan türi, hogyan türi ezt a rendőrség? Az teljesen a rendőrség discretionális jogától függ, hogy hol, melyik házban engedélyez ilyen találka helyeket. Ha nincsen is törvény erre az apagyilkossághoz hasonló rettentő bűnre és elvetemedettségre, a rendőrség, amikor erre a házra ilyen engedélyt kértek tőle, nem is egyet, hanem három, nem gondolt arra, hogy abban a házban templom és iskola van és ha a templomot, az iskolát meg kell kimélni a korcsma lármájától, százszor inkább nem szabad kitenni az ilyen szomszédságnak!

Most, hogy ez a pör teljes bizonyítással szolgált, hogy a lapok az egész botrányt megírták, az egyházi felsőség is tudomást szerzett arról, hogy milyen üzemek folynak a temploma és iskolája tövében. Dicséretreméltó gyorsasággal az egyházi felsőség azonnal módot keresett arra, hogy vegyenek ezeknek a dolgoknak és perrel támaszt meg özvegy Deutsch Károlynét, aki a tót lutheránus egyházzal kötött szerződés ellenére adta ki találkahelyek tulajdonosainak a lakásokat. Ha a lakbérleti szabályzat az egyszerű magánembernek is jogot ad arra, hogy mint a pestises helyről meneküljön az olyan házból, amelyekben az erkölestelenségnek állandó tanyája van, százszor inkább megillet ez a jog egy erkölesi testületet, egy egyházat, egy templomot. Akárhogyan szól az a szerződés, melyet annak ide-

jén az egyház kötött a bérkaszári felépítőjével, ez a szerződés nem adhatott olyan jogot ennek az embernek, hogy erkölsi posványt tenyészteszen a templom tövében. A bíróságban bizonyára lesz annyi ép érzék, hogy ha arra kerül a sor, dára bokra tépné szét azt a szerződést, melylyel ilyen rútul visszaéltek.